T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2023/276
KARAR NO : 2023/438
KARAR TR : 19/06/2023

ÖZET: Davacıların taşınmazına idare tarafından fiilen kamulaştırmasız el atıldığı anlaşıldığından uğranıldığı ileri sürülen zararın tazmini istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk

K A R A R

Davacı : D.A vd.
Vekili : Av. M. A. Ü
Davalı : Kültür ve Turizm Bakanlığı
Vekili : Av. N. Ç

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davacılar vekili, Davalı Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından müvekkilleri murisi S.A adına kayıtlı Kilis ili, Merkez ilçe, ... Mahallesi ... parsel sayılı taşınmaza kamulaştırma kararı olmadan kazı çalışmaları yapılmak üzere el atıldığını, yaklaşık 20 yıldan beri el atmanın devam ettiğini, tüm bu sebeplerden dolayı fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla davalı kurumun kamulaştırma yapmadan ve bedelini ödemeden müvekkillerinin hissedarı olduğu taşınmaza el koyma tarihinden itibaren yasal faiziyle birlikte 100 TL5 yıllık ecrimisil bedeli olan 100 TL'nin ise dava tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalı bakanlıktan alınarak davacıya verilmesini talep ederek adli yargı yerinde dava açmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. Adli Yargıda

2. **Kilis 2. Asliye Hukuk Mahkemesi 12/07/2018 tarih ve E.2017/269, K.2018/291 sayılı kararı**ile, yapılan keşif sonucu hazırlanan rapor uyarınca, dava konusu taşınmazın çok küçük bir miktarına el atıldığı, bu durumda davacının mülkiyet hakkına getirilen sınırlamanın dava konusu taşınmazın arkeolojik sit alanı olarak belirlenmesinden kaynaklandığı, bu nedenle fiili el atılan yerin çok küçük olması sebebiyle görev hususunun belirlenmesinde esas belirleyici olan hususun idarenin dava konusu taşınmaza ilişkin arkeolojik sit alanı olarak belirlenmesi işlemi olduğu, idari işlem ve eylemlerden doğan davanın 2577 sayılı İYUK hükümleri uyarınca idari yargı yerinde çözülmesi gerektiği gerekçesiyle, 6100 sayılı HMK'nın 114/1-b ve 115/2 maddeleri gereğince mahkemelerinin görevsizliğine, dava şartı eksikliğinden davanın usulden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

3. Davacılar vekili bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

B. İdari Yargıda

4. Gaziantep 1. İdare Mahkemesi 27/09/2021 tarih ve E.2019/79, K.2021/803 sayılıkararı ile, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun 3,6,7,15,17. maddeleri ile, Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunun 05/11/1999 tarihli, 658 nolu İlke Kararından söz ederek, arkeolojik sit alanı ilan edilen alanda kalan taşınmazların, koruma amaçlı imar planı yapılması ve planda kesin yapılaşma yasağı bulunması durumunda idarece kamulaştırılmasının zorunlu olmadığı gibi, bu statüde bulunan taşınmazlardan şartları taşıyanların takas imkanından faydalanabileceği ve anılan taşınmazlara yönelik olarak hazine taşınmazları ile takas imkanının sunulması için koruma amaçlı imar planı bulunması gerektiği açık olup, uyuşmazlık konusu taşınmazın 1. derece arkeolojik sit alanında kaldığı, taşınmaz için ilke kararında belirlendiği üzere mülkiyet hakkından yararlanma imkanı bulunmadığı, 1/1.000 ölçekli koruma amaçlı uygulama imar planında kesin yapılaşma yasağı getirildiği ve bu yönleriyle de takasa konu edilebilecek taşınmaz niteliğinde olduğu anlaşıldığından, esasen kamulaştırılması zorunlu bir statüde bulunmayan dava konusu taşınmazda kamulaştırmasız el atma nedeniyle oluşan bir zarardan bahsedilemeyeceğinden, idarece tazmini gereken maddi bir zarar bulunmadığı dolayısıyla davanın reddine karar verilmesi gerektiği gerekçesiyle davanın reddine karar vermiş, bu karara karşı davacılar vekilince istinaf isteminde bulunulmuştur.

5. Gaziantep Bölge İdare Mahkemesi, 2. İdari Dava Dairesinin 11/01/2023 tarih ve E.2021/2454, K.2023/44 sayılı kararı ile, 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun Ek 1. maddesine eklenerek 26/11/2022 tarih ve 32025 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7421 sayılı Vergi Usul Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik

Yapılmasına Dair Kanun'un 3. maddesine eklenen cümleden söz ederek, uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmi kurumlara ayrılmak suretiyle mülkiyet hakkının özüne dokunacak şekilde tasarrufu hukuken kısıtlandığı ileri sürülen taşınmaz hakkında, uygulama imar planlarının yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıllık süre içerisinde imar programları veya imar uygulamalarının yapılmadığı, kamulaştırılacağı ve her hâlde mülkiyet hakkının kullanmasına engel teşkil edecek kısıtlılığın kaldırılması şekilde imar açığının anlaşılması karşısında, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde yukarıda söz edilen kanun hükümleri ile yapılan açıklamalar çerçevesinde adli yargının görevli olduğu sonucuna varıldığını belirterek, mahkeme kararının kaldırılmasına, yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

6. **Gaziantep 1. İdare Mahkemesi 24/03/2023 tarih ve E.2023/131 sayılı kararı** ile, aynı gerekçeyle 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi HakkındaKanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için Kilis 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin E.2017/269 sayılı dosyası Mahkemelerince temin edildiğinden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, dosyanın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesince bu konuda karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

III. İLGİLİ HUKUK

A. Mevzuat

7. Anayasa'nın 125. maddesinin son fikrası şöyledir:

"İdare, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlüdür."

8. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "*İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı"* başlıklı 2. maddesi şöyledir:

"1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Anayasa Mahkemesinin 21/9/1995 tarihli ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000-4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları

c) (Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar.

2. İdari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. İdari mahkemeler; yerindelik denetimi yapamazlar, yürütme görevinin kanunlarda ve Cumhurbaşkanlığı kararnamelerinde gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde veya idarenin takdir yetkisini kaldıracak biçimde yargı kararı veremezler."

9. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun " *Kamulaştırma*" başlıklı 15. maddesi şöyledir:

" Taşınmaz kültür varlıkları ve bunların korunma alanları, aşağıda belirlenen esaslara göre kamulaştırılır:

a) Kısmen veya tamamen gerçek ve tüzelkişilerle mülkiyetine geçmiş olan korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları ile korunma alanları Kültür ve Turizm Bakanlığınca hazırlanacak proğramlara uygun olarak kamulaştırılır. Bu maksat için, Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesine yeterli ödenek konur.

(Ek: 17/6/1987 - 3386/5 md.; Değişik:14/7/2004 – 5226/7 md.) Kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler, il özel idareleri ve mahallî idare birlikleri tescilli taşınmaz kültür varlıklarını, koruma bölge kurullarının belirlediği fonksiyonda kullanılmak kaydıyla kamulaştırabilirler.

...

e) (Değişik: 17/6/1987 - 3386/5 md.) Kamulaştırma işlemleri, bu Kanun hükümleri ile 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerine göre yapılır.

..."

10. Aynı Kanun'un *"Sit alanlarında geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartları ile koruma amaçlı imar plânı"* başlıklı 17. maddesinin (a) bendi şöyledir:

"...(Değişik ikinci paragraf: 8/8/2011-KHK-648/42 md.) Koruma amaçlı imar planı yapılıncaya kadar, koruma bölge kurulu tarafından üç ay içinde geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartları belirlenir. Belediyeler, valilikler ve ilgili kurumlar söz konusu alanda üç yıl içinde koruma amaçlı imar planı hazırlatıp incelenmek ve sonuçlandırılmak üzere koruma bölge kuruluna vermek zorundadır. Üç yıllık süre içinde zorunlu nedenlerle plan yapılamadığı takdirde koruma bölge kurulunca gerekçeli olarak bu süre uzatılabilir. Uzatılan süre içerisinde geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartları uygulanır.

..."

11. 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun Ek 1. maddesinin birinci fikrasının mevcut durumu şöyledir:

" (Ek: 20/8/2016-6745/33 md.)

Uygulama imar planlarında umumi hizmetlere ve resmî kurumlara ayrılmak suretiyle mülkiyet hakkının özüne dokunacak şekilde tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında, uygulama imar planlarının yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıllık süre içerisinde imar programları veya imar uygulamaları yapılır ve bütçe imkânları dâhilinde bu taşınmazlar ilgili idarelerce kamulaştırılır veya her hâlde mülkiyet hakkını kullanmasına engel teşkil edecek kısıtlılığı kaldıracak şekilde imar planı değişikliği yapılır/yaptırılır. (İptal: Anayasa Mahkemesinin 20/12/2018 tarihli ve E.: 2016/181 K.: 2018/111 sayılı Kararı ile) (Ek cümle:16/11/2022-7421/3 md.) Bu süre içinde belirtilen işlemlerin yapılmaması halinde taşınmazların malikleri tarafından mülkiyet hakkından kaynaklı bedele ilişkin açılacak davalar, adli yargıda görülür."

B. Yargı Kararları

12.Yargıtay İçtihadı Birleştirme Hukuk Genel Kurulunun 11/02/1959 tarihli, E.1958/17, K.1959/15 sayılı kararının III. bölümü şöyledir:

"...III-İstimlâksiz el atma halinde amme teşekkülü İstimlâk Kanununa uygun hareket etmeden ferdin malını elinden almış olması sebebiyle kanunsuz bir harekette bulunmuş durumdadır. Ve bu bakımdan dava Medeni Kanun hükümlerine giren mülkiyete tecavüzün önlenmesi veya haksız fiil neticesinde meydana gelen zararın tazmini davasıdır. Ve bu bakımdan adliye mahkemesinin vazifesi içindedir.

Bundan başka, bir amme teşekkülü tarafından bir tesisin yaptırılması sırasında Devlet malı olmayan yerlerden toprak alınması veya böyle yerlere toprak veya moloz yığılması neticesinde meydana gelen zararların tazmini davası da başkasının malına amme teşekkülünün dilediği gibi el atma hakkı bulunmadığı ve plan ve projelere ve şartnamelere başkasının malına ihtiyaca göre el atılabilmesini gerektirecek esaslar konulamayacağı cihetle, haksız fiilden doğan bir tazminat davası sayılır.

Yapılan işlerin plan veya projeye aykırı olarak yapılması hali de idari karara aykırı bir hareket bulunması itibariyle yine idari kararın tatbiki olan bir fiil sayılamaz ve bu bakımdan bu iddia ile açılmış bir dava haksız fiilden doğan bir davadan ibaret olacaktır.

Bu bentte anılan davalar, içtihadı birleştirme kararının dışında kaldıklarından kararın bunlara şümulü yoktur ..."

13. 2942 sayılı Kanun'un Geçici 6. maddesinin bazı fikralarının iptali yönündeki taleple Anayasa Mahkemesine yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesinin 25/09/2013 tarihli ve E.2013/93, K.2013/101 sayılı kararıyla, yapılan itiraz başvurusu, başvuran mahkemenin yetkisizliği nedeniyle reddedilmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...Türk hukukunda 'fiili yol'un en karakteristik örneği, 'kamulaştırmasız el atma'lardır. Kamulaştırmasız el atma, idarenin, bir kişiye ait taşınmazı bilerek veya bilmeyerek kamulaştırmaya ilişkin usul ve kurallarına uymaksızın ve bir bedel ödemeksizin işgal ederek kamu hizmetine tahsis etmesi şeklinde tanımlanmaktadır. Buna göre, kamulaştırmasız el atmadan söz edilebilmesi için, kişiye ait gayrimenkulün idarece (kamu hizmetinde kullanılmak amacıyla) işgal edilmiş olması ve bu işgalin kanunda öngörülen usul ve esaslara uyularak tesis edilmiş bir kamulaştırma işlemine dayanmadan gerçekleştirilmiş olması gerekmektedir. Bu şekilde, idarenin hukuk dışı eyleminden kaynaklanan fiili el atmaların, özel kişilerin haksız fiil teşkil eden eylemlerinden hiçbir farkının bulunmadığı, bu nedenle bu tip eylemlerden doğan zararların da özel kişilerin haksız fiilinden doğan zararlarda olduğu gibi adli yargıda dava konusu edilmesi gerektiği kabul edilmektedir.

Başvuran Mahkemede görülen davaya konu olayda, davacıya ait taşınmaz, imar planlarıyla'dere mutlak koruma alanı'sınırları içine alınmış ve bu nedenle davacının taşınmaz üzerindeki tasarruf yetkisi kısıtlanmıştır. Davacının tasarruf yetkisinin kısıtlanmasının, davacının mamelekinde azalma meydana getirebileceği tartışmasızdır. Ancak, davacının mülkü üzerinde tasarruf etme hakkının kısıtlanması, idarenin bir eyleminden değil, idari bir işlem niteliğinde olduğu tartışmasız olan imar planından kaynaklanmaktadır. Olayda, idarenin fiili el koyma niteliği taşıyan bir eylemi henüz bulunmamakta, aksine kanunen yapması gereken kamulaştırma işlemlerini yapmamak biçiminde tezahür eden bir eylemsizliği söz konusudur.

Öte yandan, kamulaştırmasız el atmadan söz edilebilmesi için taşınmaz zilyetliğinin idareye geçmesi ve taşınmazın fiilen kamu hizmetine tahsis edilmiş olması gerekmektedir. Oysa, Mahkemede görülen davaya konu olayda olduğu gibi 'imar kısıtlamaları'nda taşınmaz zilyetliği malikte kalmaya devam etmekte olup yalnızca malikin tasarruf yetkisinin, ilgili mevzuattan kaynaklanan bazı kısıtlamalara maruz kalması söz konusu olmaktadır.

Sonuç olarak, davacının taşınmazının imar planlarında 'dere mutlak koruma alanı'nda bırakılması nedeniyle tasarruf hakkının kısıtlanmasının kamulaştırmasız el atma olarak nitelendirilemeyeceği, bunun, idari bir işlem olan imar planlarının zorunlu bir sonucu olduğu ve tasarruf hakkının kısıtlanması sebebiyle doğan zararın ancak idari yargıda açılacak bir tam yargı davasına konu edilebileceği sonucuna ulaşılmaktadır. Dolayısıyla bakılmakta olan dava, itiraz başvurusunda bulunan Mahkemenin görev alanına girmemektedir.

Nitekim, Anayasa'nın 158. maddesiyle, adlî, idarî ve askerî yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözümlemeye yetkili kılınan Uyuşmazlık Mahkemesinin istikrar

bulmuş içtihatları da bu yöndedir (Örneğin; 4.2.2013 günlü, E.201/107, K.2013/230 sayılı kararı)..."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

14. Uyuşmazlık Mahkemesinin Muammer TOPAL'ın Başkanlığında, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Ali ÖZGÜR'ün katılımlarıyla yapılan 19/06/2023 tarihli toplantısında; 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, İdare Mahkemesince, anılan Kanun'un 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, Mahkemece idari yargı dosyasının ekinde adli yargı dosya ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

B. Esasın İncelenmesi

15. Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın davanın çözümünde adliyargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

16. Dava, davacıların murisi müteveffa S.A adına kayıtlı olan Kilis ili, Merkez ilçesi, ... Köyü, ... parsel sayılı taşınmaza kamulaştırılmaksızın el atıldığından bahisle uğranıldığı ileri sürülen 199.900,80 TL maddi zararın, taşınmazın tapu kaydına *"sit alanı"* şerhi koyulduğu ve bu sebeple mülkiyet hakkının ihlal edildiği ileri sürülerek, el atma tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte tazminine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

17. İdarenin yürütmekle yükümlü bulunduğu kamu hizmetine ilişkin olarak uygulamaya koyduğu plan ve projeye göre meydana getirdiği yol, kanal, baraj, su yolları, su şebekesi gibi tesislerin kurulması, işletilmesi ve bakımı sırasında kişilere verdiği zararların tazmini istemiyle açılacak davaların görüm ve çözümünün, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları muhtel olanlar tarafından açılacak tam yargı davaları kapsamında yargısal denetim yapan idari yargı yerine ait olduğu; idarece herhangi bir ayni hakka müdahalede bulunulduğu; özel mülkiyete konu taşınmaza kamulaştırmasız el atıldığı veya plan ve projeye aykırı iş görüldüğü iddiasıyla açılacak müdahalenin men'i ve meydana gelen zararın tazmini davalarının ise, mülkiyete tecavüzün önlenmesine ve haksız fiillere ilişkin özel hukuk hükümlerine göre adli yargı yerince çözümleneceği, yerleşik yargısal içtihatlarla kabul edilmiş bulunmaktadır.

18. Dava dosyalarının incelenmesinden, konuya ilişkin Kilis Valiliği, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünün 21/08/2014 tarih ve 973 sayılı yazısı ekinde Kilis Müze Müdürlüğü uzmanlarının 18/08/2017 tarihli raporunda, söz konusu parsellerin Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulunun 10/02/1983 tarih ve A-4157 sayılı kararıyla tescil edilen Oylum Höyük I. derece arkeolojik sit alanı içerisinde olduğu, parsellerde görülen açmalardan önceki yıllarda burada kazı çalışmalarının yapılmış olduğunun görüldüğüne ilişkin bilgiye yer verildiği görülmüştür.

19. Buna göre, dava konusutaşınmaz açısından fiili el atmanın varlığı kabul edilerek değerlendirmenin bu şekilde yapılması gerekmektedir.

20. Bu durumda, idarenin kamulaştırma işlemi yapmaksızın uyuşmazlığa konu taşınmaza fiilen el atmasının İdare Hukukunun konusuna giren *"idari eylem"* veya *"idari işlem"* olarak kabulü mümkün olmadığından; idarenin, açık ve ağır biçimde hukukilikten yoksun olan ve bu haliyle *"haksız fiil"* olarak kabul edilebilecek uygulaması nedeniyle tazminat,tescil veterkinistemiyle açılan davanın görüm ve çözümünün adli yargının görev alanına girdiği sonucuna varılmıştır.

21. Kaldı ki, dava konusu taşınmaza fiilen değil de hukuken el atılmış olması durumunda dahi, 26/11/2022 tarihli ve 32025 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7421 sayılı Kanun'un 3. maddesi ile 2942 sayılı Kanun'un Ek 1.maddesinin birinci fıkrasına eklenen *"Bu süre içinde belirtilen işlemlerin yapılmaması halinde taşınmazların malikleri tarafından mülkiyet hakkından kaynaklı bedele ilişkin açılacak davalar, adli yargıda görülür."* hükmü uyarınca, davanın çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu açıktır.

22. Yukarıda belirtilen hususlar gözönünde bulundurularak, Gaziantep 1. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Kilis 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin 12/07/2018 tarih ve E.2017/269, K.2018/291 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde ADLİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. Gaziantep 1. İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Kilis 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin 12/07/2018 tarih ve E.2017/269, K.2018/291 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA,

19/06/2023 tarihinde, OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Muammer	Nilgün	Doğan	Eyüp
TOPAL	TAŞ	AĞIRMAN	SARICALAR

Üye	Üye	Üye
Ahmet	Mahmut	Ali
ARSLAN	BALLI	ÖZGÜR